

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izmisi nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnishvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Obče politično društvo slovensko.

Če pregledujemo snovi, katere se razpravljajo po slovenskih novinah, zapazimo, da one jako zvesto naštevajo naprave in ukrepe nasprotnikov slovenskega naroda. Slovenci so vsled te povoljno dosledne marljivosti jako poučeni o gibanji narodnega in političnega življenja znanih sosedov tuje narodnosti. Ali slovenske novine ne izpolnjujejo te svoje dolžnosti, samo zategadelj, da bi Slovenci jedino s teoretičnega ali akademičnega stališča množili znanje o sedanjem stanju dotičnih sosedov, ampak imajo naši časniki namen, narod opozarjati in spodbujati na to, kakó bi Slovenci za lastne namene porabili to, kar ustvarjajo njih nasprotniki v lastno korist in Slovanom v obče.

Slovenci torej vedó dobro, kakó snujejo Nemci, Italijani in Madjari različna društva z ožjim in širšim delokrogom. Slovenci zlasti poznajo uspehe narodnih in političnih društev, s katerimi n. pr. Nemci na Češkem, čeravno v manjšinah, nasprotujejo in škodujejo Čehom. Slovenci pa pripoznavajo ob jednem, kakó tudi Čehi delujejo v lastno bran na razne strani. Od nasprotnikov in naših severnih bratov in prijateljev se nam je torej učiti; učimo se tudi v resnici, toda praktično izvršujemo veliko premalo vsega tega, kar vidimo posneme vrednega.

Čeravno delujemo Slovenci veliko na političnem polji, vendar nemamo jednotne politične osnove, kakršne bi potrebovali za vse slovenske pokrajine. Nemci raztezajo po jedno in isto politično društvo čez velike pokrajine, in Čehi so osnovali doslej štiri „Jednote“, h katerim pridružijo kmalu še jedno tako obsežno društvo. Teh pet „Jednot“ bo obsežalo z jednim in istim programom vso sedanjo Češko, potem Moravsko in Slesko, tako da bode teh pet društev delovalo odslej čez in čez mej češkim narodom navedenih pokrajin.

Nobeno slovensko politično društvo ni doslej osnovano takó, da bi delovalo v tolikem geografskem obsegu. Slovenska politična društva si sicer ne nasprotujejo v glavnih točkah, to pa najbolj zato ne, ker občega programa za vse Slovence niti ne postavljajo mej svoja pravila. Doslej delujejo slovenska politična društva jedino v oboru posamičnih

dežel, ponajveč, kakor Tržaško politično društvo „Edinost“, za večo skupnost pod Tržaškim namestništvom.

V tem je velika nedostatnost in toliko očitniša, ker prvi točki slovenskega programa — točki o narodni samoupravi za vse Slovence — ne nasprotujejo Slovenci v nobeni pokrajini. Kdor bi pa menil, da ravno zaradi soglasja na najvažnišo točko ni potrebno skupno politično društvo za vse Slovence, naj premišluje nejednost, pristranost ali pa celó hudo popustljivost na druge strani. Največja napaka je pač v tem, da Slovenci ob jednem in istem času nepoudarjajo jedne in iste težnje. Razkosujejo se, kakor so razdeljeni po raznoterih deželah, zdaj za to, zdaj za ono točko in tako ne zasledimo nikdar pravega skupnega poudarka za jedno in isto težnjo. Od tod prihaja tudi, da so Slovenci po raznih deželah različno probujeni v političnem, kakor v drugih pogledih. Politična razkosanost po deželah je glavno zlo in izvor vsega hudega mej Slovenci, in ravno zaradi tega je tudi glavna napaka v tem, da ne snujemo društev za skupne slovenske interese.

Pritožujemo se, da ta ali oni kraj, ali pa celó, da ta ali ona dežela nima marjivega političnega vodstva, ali pa da ga celo nima ne. Proti temu bi — pomagalo mnogo skupno politično društvo, in nikdar bi se ne pripetilo z lehka, da bi zastopniki jedne pokrajine, ki imajo oči tudi za druge dežele, dobili po prstih, češ, saj dotičnik dotičnih interesov in razmer ne pozna prav. Ko bi delovalo zaresno skupno politično društvo, bi Slovenci ne doživeli slučajev, v katerih jedni voditelji preklicujejo to, za kar so se moško potegovali drugi.

Slovensko skupno politično društvo bi pa tudi ne opuščalo tega, kar je treba povedati ob pravem času, in ono bi vedno določeno kazalo že naprej, kako je treba vesti se od leta do leta in v posameznih slučajih slovenskim poslancem v raznih zastopih. Nezaupnico bi dal slovenski narod v skupnosti takim zastopnikom, ki opustijo prilike, ob katerih bi bilo zavriniti krive očitbe in žalitve od nasprotniške strani. Kdo se ne spominja, kako je ravno letos poslanec mladi knez Hohenlohe goriške Slovence užalil in silno razžalil z netaknim prezi-

ranjem, ko je jednostransko hvalil hrabrost goriških Lahov ob „Soči“? In kdo se ne zaveda še večega užaljenja, katero je zakrivil državni poslanec goriških Slovencev s tem, da je ob isti priliki molčal in da ni stante pede zavrnil izjave kneza Hohenlohe, kateremu so celó nemški levičarji s smehom pritrdjevali. Takih žalostnih za Slovence v naslednjih jako budih primerljivej bi ne bilo z lehka, ko bi skupno politično društvo pazno čulo nad voditelji, poslanci in v obče nad slovenskimi zastopniki, ker bi s pohvalo in grajo, s pritrdjevalnimi in nezaupnimi sklepi moralno uplivalo na ves narod, najbolj pa na politične zastopnike.

Potrebo takega političnega društva čuti vsak razumnik slovenski, pri vsaki priliki, pri vsaki volitvi pogrešamo takega društva, katero bi nas bilo že obvarovalo marsikaterega nasprotstva in neljube neprilike. Mi smo že mnogokrat o tem izpregovorili in vršili svojo časnikarsko dolžnost, sedaj pa treba, da tudi drugi činitelji storé, kar je že nujna potreba, brez daljšega obotavljanja.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 13. julija.

Češki poslanec dr. Trojan poročal je v Rakovniku volilcem o svojem delovanju v državnem zboru. Obžaloval je, da češki poslanci neso jedini. Vse zlo prihaja od tod, da se mladina ne izobrazuje samo v materinščini. To najbolje dokazuje Rusija, kjer so se od Petra Velicega ponemčile cele pokrajine in uvela poleg francoščine še nemščina kot dvorni jezik. Govornik pravi, da je rekel naučnemu ministru, da nemščina na Češkem pripravljá tla za Prusijo. Trojan pravi, da si je prizadeval, da se v obnovljenem klubu neso uvele tako stroga pravila, kakor so nekateri želeli.

O zadnjih volitvah na Hrvaškem so nekateri kmetje vladnemu pristašu Magdiču v Majuru naredili v vinogradih več sto goldinarjev škode. Vlada je sedaj zaukazala, da morajo prebivalci v občinah Majur, Stublje, Selište in Graboštani takoj Magdiču poplačati škodo, ker nečejo izdati krivcev.

Vnanje države.

Več avstro-ogerskih častnikov in podčastnikov je poslednji čas prosilo, da bi jih vsprejeli v bolgarsko vojsko. Vse te prošnje so se pa odklonile,

upljivo vanjo, da se mu je videlo, kako močno je bil prepričan, da ona mu je palica, na katero se opira.

Mabel je le molčala in brat je nadaljeval „Bil je čas, ko sem mislil, da je izdajalski Dudley, ki me je bil na rob prepada spravil ter me tam popustil, naj se ohranim ali pa poginem, napel vse sile, da bi tebe premogel. Mislim sem, ti zaupavaš njegovim lažnim in hinavskim besedam ter bi vsakega drugega prijatelja žrtvovala temu silno lokavemu človeku. Videl sem, da bi mi ne bilo utaknivšemu se vmes, posrečilo se tebi oči odpreti. Jaz sam sem ga pri tebi upeljal ter sem vedno njegovo hvalo pel. Enkrat me je imenoval „svojeglavnega pogubljenega sleparja.“ Kako bi bil veroval, da tudi ti tako o meni ne misliš? Ti si prisvajala si vse njegove misli, kako bil bi vedel, da te ni tudi zoper mene našuntal? ta čisti brezmadežni Dudley! A nagon, mislim, učil te je, da si hinavca odbila, a nekaj boljšega od golega nagona te učilo, da si prišla in podpirala zanikerneža, ki je vsaj odkritosrčen, ko ti pravi, kako zelo te ljubi.“

Mabel ga je še močnejše pritislila k sebi, a molčala je.

„Da,“ nadaljeval je z grenkim glasom, „jaz

LISTEK.

Mabel Vaughan.

(Roman. V angleškem spisala Marija S. Cummins poslovenil J. P.—ski.)

Drugi del.

Četrto poglavje.

(Dalje.)

„Dragi Henrik! jaz le trenotek o tem ne dvojim“, odvrnila je Mabel z glasom ljubeznivega osrčevanja. „Če le črtiš svoje pregrehe, izgubile so vso moč na tebe; čutil se ne bodeš več v skušnjavah. Vender, najdražji Henrik, ne zaupaj preveč lastni moči. Sedanji tvoji čuti ohranili se bodo morebiti le malo časa in tvoji dobri sklepi bi lahko spodleteli, če se samo na se zanašaš.“

„Oh, zelo spomina!“ vskliknil je Henrik grenko. „Skeleče zelo kesanja, ali je mogoče kedaj je izdreti?“

„To zelo nas lahko izpodbuja k večji kreposti nego se nam je le kedaj o njej senjalo. Oh, Henrik!“ nadaljevala je obraz na njegovi rami zakrivši in jokanja komaj govorivši, „jaz to dobro vem, kajti izkusila, čutila sem to. Nič me ni toli utrdilo zoper

svoje slabosti nego kes, s katerim se sedaj na izgubljeno zimo oziram.“

„Ti?“ odvrnil je Henrik ljubkaje, kajti zaman se je trudila solze zadrževati. „Draga! Kaj veš ti o izgubljenem času? Osramiš me le, ko skušaš, sebi si nakladaje, moje breme olajšati.“

„Henrik, ne, to ne! Ne morem si nikdar odpustiti, da sem bila toli nezvesta kaj priprosti dolžnosti. Imeli smo toli lepo bivališče ter bili bi lahko kaj srečni mej seboj. Toliko bi bila jaz lahko storila, da bi nam vsem, tebi, očetu in teti bilo prijetno! A tvoje prorokovanje o meni se je izpolnilo. Jaz sem prva podlegla izkušnji ter postala sužnja nečimernosti in samoljublju. Da, zaman je tajiti, jaz nisem bila hči in sestra, katera bi bila imela biti!“

„Mabel, ti si mi bila zvesta sestra,“ rekel je Henrik. „Če si sploh imela kako napako, bila je ta, da je tvoje bitje se toli lahko udajalo vsem utisom in da si se ti kakor tvoj ubogi brat toli lahko od njih dala pridobiti. A ve ženske gledate dosta globokeje od nas v globočine človeškega značaja, ter obstojite, kjer mi padamo, če nam prijateljska roka ne sledi ter nas ne podpira.“ In ko je izgovarjal zadnje besede, zrl je toli ljubeznjivo in za-

ker načelno nobenega tujca ne vsprejmejo več v bolgarsko vojsko. Sedaj je v bolgarske vojske le eden bivši nemški častnik, kateri je služil že pred združenjem v vzhodnorumelijske vojske. — Sedaj se še nič gotovega ne vé, katere vlasti bodo potrdile volitev Koburžana. „Kreuzzeitung“ misli, da ga bode Nemčija priznala, če ga bode potrdila Turčija in priznala Anglija in Avstrija. To bi bilo se zgodilo, ko bi bili Bolgari koga drugega volili knezom ali pa proglasili republiko. Nemčija v bolgarskih zadevah ne bode delala nobenih težav. „Paris“ pa hoče vedeti, da bode Rusija tej volitvi ugovarjala. Ko bi pa princ vzlic temu ugovoru šel v Bolgarijo, bode Rusija povabila veleposlaničnika, da uveljavijo v tej zadevi Berolinski dogovor. Ko bi se pa vlasti za to nič ne zmenile, bode pa Rusija poslala svoje čete v Varno.

Volitve za srbsko skupščino bodo v 10. dan avgusta. Skupščina se pa snide v septembru.

Turški sultan nekda premišluje, kako bi se doseglo sporazumljenje mej obema sektoma mohamedancev, sunniti in šiiti. Pogaja se baje o tem že s perzijskim šahom. Če bi se ta stvar posrečila, bi se moč mohamedanstva znatno povišala. To misel je prvi sprožil nek perzijski ulema, ki je zaradi tega prišel pri šahu v nemilost. Pozneje je pa tudi šah spoznal, da je ta stvar velicega pomena. Da bi se pa sprava res dosegla, ni skoro misliti, ker imajo baš Turki premalo odločnosti, da bi kaj takega doglali.

Predvčeraj bila je v francoski zbornici jako burna seja. Poslanec Pavillon je interpeloval vlado zaradi monarhističnih agitacij, katere odobrava grof Pariski. Grajal je vlado, da vse to mirno gleda. V tej stvari vlada ne sme biti neutralna, povrniti se mora k republiki in demokraciji ali pa odstopiti. Ministerski predsednik se je izgovarjal, da vladole zato napadajo, ker ni Boulangerja več v ministerstvu. Generala pa on ni mogel obdržati v vladi, ker se je njegovo ime zlorabilo pri neke volitvi, dasi prav za prav ne sme biti voljen. Rouvier neče trditi, da je general sam kaj pripomogel k dotični nepostavni manifestaciji, toda v republikanski vladi vender več ostati ni mogel, če so njegovo ime rabili za take nepostavnosti. Vlada je republikanska. Vlada je predložila že budget, ne da bi naložila novih davkov. Vlada pa ne misli, da je njena naloga le boj z desnico. Clemenceau graja vladole, ker se družijo z desnico. Ministerski predsednik je izjavil na to, da bode vladole takoj odstopila, če bode večina republikancev proti njej glasovala. Ko je Laisant očital vladi, da je prišla na krmilo vsled pritiska od zunaj navstajal je velik nered. Rouvier protestuje proti tej izjavi in zahteva, da se pokliče Laisant k redu, kar se tudi zgodi. V zbornici bil je tak hrup, da predsednik ni dolgo mogel napraviti reda. Mnogi poslanci so zabavljali čez Floqueta, ker je Laisanta poklical k redu, drugi so mu očitali, da ni zmožen vzdržavati reda. Ko se je zbornica malo pomirila vsprejel se je enojni dnevni red, kar je vladole zahtevala s 382 proti 120 glasom.

Nemški trgovci so v Strassburgu ponujali kompromis trgovcem francoske narodnosti za volitev v trgovsko zbornico. Poslednji kompromisa neso vsprejeli in voljeni so sami vladni nasprotniki. Oblastva to silno jezi, ker vidijo, da z vsemi strogimi naredbami neso prestrašili naroda, da bi zatajil svojo francosko narodnost.

Dopisi.

Iz Gorice 9. julija. (Italijanski časnik v Gorici.) Lahom in Italijanom Goriškega mesta se tako dobro godi, da si snujejo poleg že številnih časnikov še novih, in z vsemi dobro izhajajo. Ker jih podpirajo Nemci in od vladne strani napredujejo naglo in ti uspehi jih spodbujajo do novih časniških podjetij. Osnovano pa je vse

nimam pravice obdolžiti kakega drugega svojega pada razen sebe samega. A če je človek, ki bi bil bolj nego drug za to odgovoren, ta je Linkoln Dudley. Njegovo veselje do igre me je prvokrat spravilo k igralni mizi; on me je učil popivati in vinu se udajati; redno njegovo postopanje oropalo me je veselja do dela in sumniva njegova načela so me navajala, da sem celó o bitji kreposti dvojil. On je brlog igračev navadno zapuščal z zmernim dobičkom, jaz pa sem vsakrat vse izgubil; on je hladnokrvno popil svojo steklenico, meni pa je uže pri enem kozarci kri zavrela. In če sem naposled o nepremišljenem trenutku izdal svojo slabost, bil je on prvi, ki je s prstom na me kazal ter me s svojim zanemarjem njem v obupnost gonil. Jaz sem bil vreden zaničevanja, a ne od njegove strani. Tudi ni bila najmanjša moja muka, da je mene zapuščal in zanemarjal, svoje malovredno in nedostojno spoštovanje pa izkazoval devojki, katero sem najbolj na svetu ljubil. Mabel zahvali Boga, ki ti je dal dovolj razsodnosti in dušne moči, da si takega moža razumevala in se z njim lahko borila.

„Oh, Henrik!“ vskliknila je Mabel silivši se govoriti, da bi izrečeno jej pohvalo odklonila. „Jaz

tako, da zavzemlje vsak list in listič svoje mesto, ne da bi bil drugim na poti. Dobre organizatorje imajo, vidi se jim, da jih vodi jedna roka z enotnim nadržtom.

Listi obdelujejo maso, kakor inteligencijo, duhovščino, kakor tudi posvetne ljudi raznih stanov. Najvažnije mesto zaseda od židovske urednice prirejevan list; že iz tega utegnemo soditi, da list dela „geschäfte“ gmotno in politično za žide in onim katerim služi v politiki. List popisuje italijanske praznike, državnike in ude vladne hiše, kakor da bi list izhajal onkraj luže. List je tudi oficijozen, kakor je to „Soča“ mnogokrat povedala in dokazala. Ta lastnost listu nikakor ne brani, da postavlja nazadnje mesto mej razne vesti dvojevrstno poročilo o avstrijskih prestolonaslednikih potujočih po Gališkem, v tem ko postavlja pred iste vrste vest o italijanskih princih.

List se uklanja z jedne strani nemškim kapitalistom, ki pospešujejo liško politiko na Goriškem, a daje istim bogatašem brce, kedar bi se predznili, spomniti se, da so nemškega rodu. List je povsod bran in čislán in daje ukaze na vse strani.

Po imenitnosti mu sledi „Eco del Litorale“. Ta je katolišk list, poudarja tudi avstrijstvo, gleda pa, kako bi s svojega rimskega stališča mahnil tu pa tam po Moskovitih in panslavistih. Ne brani se kako zasoliti tudi Slovincem, posebno modro in jasno govori včasih tudi, kedar — molči. Slovinci tak molk dobro umejo, ker zadeva mnogokrat ravno njih.

„Freccia“ dela bolj na vzdolj; ona pridobiva maso, da bi mahala po „cirilos“ in po panslavistih. Piše, kakor zadeva bogove; velikim bogovom pošilja pušice v Dantejevi obleki, nižjim slugam pa v furlanščini, kakeršno pomnožujejo do današnjega dne slovenski peki in slovenske dekle s svojimi narečji.

„Rassegna“ ima svoje patrone, kateri tu pa tam vladajo in žele vladati še na višjih mestih. Ona se boji zamere kakor nemško avstrijski klub, pa poznajo njo ravno tako dobro, kakor poznajo Slovani ta klub. Ko bi imela „Rassegna“ zaresno voljo, bi jo podpiral kak spreten poštenjak in veščak. S svojo neodločnostjo in vidno pristranostjo pa odžene polagoma tudi one, ki so se nadejali v resnici kaj boljšega, zares potrebno zdravega od nje. Po zaščitnikih in neposrednih urednikih soditi ne bo pričakovati, da bi jo vodila, kakor bi koristilo njej še bolj pa deželi in s tem državi. Tako vsaj se meni o stvari poroča.

Lahom pa ni bilo dovolj, da so že doslej ščuvali proti Slovincem, zlasti po listu Corriere in Freccia; oni hočejo, da se nasledki ščuvanja še bolj oprimejo najnižjega ljudstva.

V ta namen so si ustvarili še drug ilustriran list, „Gallo“ imenom, torej „Petelin“ ali Kikeriki. 10. t. m. izide prvi list; misliti pa je že naprej, da bo s slikami in tekstom bralce pridobival s smišljenjem tega, kar je slovensko ali slovansko.

Tako torej delajo Lahi; da bi se mi vsaj česa naučili od njih; pa saj našega vodstva prvega razreda ne zbadajo.

nisem ona devojka močnega duha, kot ti misliš. Nisem se dvomila o njegovej odkritosrčnosti; njemu sem zaupala vse, kar je bilo dobro in plemenito; in še bi ga rada imela za to, a sedaj ga ne morem.“

Nje glas jo je izdajal; izrazoval je slabo obrneno ljubezen, prevarano upanje in upehanost duha. Henrik jo je objel, pritisnil k sebi njen obraz ter jej zašepetal: „Kaj ne odpovedala si se mu zaradi mene?“

„Henrik! srce mi ni dalo, da bi tebe zapustila,“ bil je nje priprosti odgovor.

„Mabel, blagoslovljeno naj bode tvoje ljubeče srce!“ odvrnil je ljubeznjivo jo poljubivši. „Dudley in jaz sva oba njega enako malo vredna.“

Ta pogovor je od nove strani pojasnil hladni in hinavski značaj Dudleyev ter je v tem tudi močno zmanjšal zanimanje, katero je Mabelina vobraznost še zanj imela. Ker se je zavedala, kako hinavsk je bil proti njej, pretresalo jo je še tem globokeje, ko je mislila potem na nezvestost njegovega nekdanjega toli slavljenega prijateljstva s Henrikom; sedaj je razumevala, da je osvobodivši se upliva tega sebičnega in posvetno razumnega moža, zagotovila lastno srečo in srečo svojega brata.

Slavnost blagoslovljenja „Slavčeve“ zastave.

(Konec.)

Ob 1. uri popoldne pričel je v čitalnični restavraciji banket, katerega se je udeležilo 120 osob. Kakor pri takih prilikah navadno, bilo je mnogo primernih napitnic. Prvi napil je „Slavčev“ predsednik g. Sakser presvetlemu cesarju, na kar je godba zasvirala cesarsko himno, deležniki banketa pa ustali s sedežev. G. Stegnar napil je kumici, gospej baronici Winklerjevi, g. Sakser kumice namestnici gospej Murnikovi, g. A. Jeločnik deželnemu predsedniku baronu Winklerju, g. J. Vidmar, pozdravljajoč goste, vsem, ki so se pokazali prijatelje delavcev, g. Sakser narodnemu mestnemu zastopu in njega županu Grasselliju, ki naj živi mnogaja leta! Župan Grasselli, zahvaljujoč se na napitnici, priporoča „Slavcu“, naj vstraje na dosedanjem potu in se drži svojega gasla: „V slogi je moč!“. Govornik napije obrtnemu stanu. G. A. Jeločnik omenja četvorice, ki je najbolj podpirala „Slavca“. To so bili gg. dr. Tavčar v gmotnem oziru, skladatelj Foerster, pevovodja Stegnar in solist Meden, kateri naj blagovoljno naklonijo društvu i nadalje svojo podporo. Ces. svet. Murnik, zahvaljujoč se na napitnici njegovej gospej soprog, javlja svoje zadoščenje, da je njegova gospa hči obrtnika, ki ima mnogo zaslug za obrtni stan (Živio Horak!), da je tudi on sam obrtnika sin, ter želi „Slavcu“, da bi mnogo let uspešno delal na korist obrti in rokodelstvu. Ob sebi se umeje, da so bile vse te, kakor tudi naslednje napitnice, pri katerih pa naš poročevalec ni bil več prisoten, vsprejete z burnimi „živio!“-klici.

Došli so in bili prečitani nastopni telegrami: Zagreb. — Svetare pozdravlja sa: „Tko pieva, zlo nemisli.“

Hrv. pjev. društvo „Kolo“. Trst. — K veliki vaši slavnosti, zakličemo krepki slava! Vaši sobratje.

Tržaško podporno in bralno društvo. Ptuj. — Zastava vihraj v slavo „Slavcu“, zmagovalcu.

Ptujska Čitalnica. Ptuj. — Mila slavčeva pesen budi rojake povsod, zastava tvoja pričuj, Slovenec, da je sam svoj gospod!

Slovensko pevsko društvo. Rudolfovo. — Vaša zastava vam bodi bodrilo svobodostne omike v delavskem stanu. Živio Slavec!

Schwarzova miza, Rudolfovo. Rudolfovo. — Novi zastavi zakličem trikratni Živio!

Mlakar. Dunaj. — Slovansko pevsko društvo Dunajsko v duhu z vami praznuje prekrasno slavnost blagoslovljenja slavčeve zastave, ter kliče v svetem naudušenju za slovensko stvar zbranim pevcem in udeleževalcem gromoviti slava!

Dr. Lench, predsednik. Pukl, tajnik. Karlovec. — Sa kupe vam „Zora“ kliče iz dna srca duše prave nek brat s bratom ljubav splice: Naprej zastave slave.

Reiner predsjudnik.

Neko jutro proti koncu meseca avgusta je Henrik, sedaj že popolnoma zdrav, s časnikom iz Novega Jorka v roki stopil v sobo tete Ridgwayeve in, pregleduje razne novice, čital je teti Mabeli glasno:

„Regata (vožnja s čolni) pri rtu Mayu — Nesrečen požar v prekopni ulici — Bliščeči ples v šemah v Newportu, — lepa gospa Leroyeva iz Novega Jorka jedna izmed prvih krasotic onega večera.“

„Tem sramotniše za njo!“ šeptala je Sabija tiho. „Rada bi vedela, kje je nje mož?“

„Strašna nesreča na železnici,“ nadaljeval je Henrik ne oziraje se na pretrg; „devetnajst oseb ubitih in ranjenih.“

„O, za Boga! kako pogostoma so te nesreče!“ rekla je Mabel. „Henrik, kje pa je bilo?“

„Za božjo milost!“ vskliknil je zadnji neodgovorivši na vprašanje ter je hipoma obledel.

„Kaj pa je?“ vskliknila je Mabel vsa vznemirjena. „Ali je bila nesreča na zahodu? Oče —“

„Oče je rešen!“ rekel je Henrik nemudoma pregnavši nje strah. „A gospod Leroy —“

„Je ubit?“ vskliknila je Mabel z obrazom

Trst. — Od sinje Adrije proži desno roko slovenski delavec svojemu bratu v središči Slovenije. Bog živi vaše lepo društvo!

Odbor delavskega podpornega društva v Trstu.

Zagreb — Radujući se, bračo vašoj svečanosti čestitamo vam i s vami zajedno kličemo: Naprej zastava slave!

Hrvatsko tipografsko pjevačko društvo „Sloga“.

Idrija. — Vrlemu „Slavcu“ in vsem pod tvojo krasno zastavo zbranim rodoljubom kliče gromoviti na zdar! Slava!

Delavsko bralno društvo v Idriji.

Zagreb. — Blagoslovljenju društvene zastave prisustvuju duhom i hrv. radnici te klicu: Napred pod geslom: „Edinstvo je moč!“

Zagreb radniško društvo i pjevački sbor. „Sloboda“.

Celje. — K današnjemu društvenemu prazniku vrlim „Slavcem“ Slava! Bregar.

Po banketu, pri katerem je mej napitnicami jako pohvalno svirala Domžalska godba, bil je odhod vseh društev z zastavami na Koslerjev vrt, kjer je bil veliki koncert. Ondu nagromadilo se je toliko občinstva, da se je smel srečnega šteti, kdor je prostor dobil, zadostuje naj v tej zadevi faktum, da je neznatna ustopenina vrgla 180 gld., koliko pa je vrglo streljanje, kegljanje in tehtanje, nam ni znano.

Koncert obsegal je 20 točk, nastopali so zapored „Slavci“ in mešani zbor Sišenske čitalnice in peli celo vrsto prelepih zborov jako krepko in ubrano, posebno ugajali so občinstvu „Naša zastava“ (Forster), Vogl-ovi „Cigani“ in Ipavčeva „Slovenska pesen“, samospev v „Ciganih“, ki ga je pel g. Meden bil je v istini krasen. Mej petjem in sviranjem vojaške godbe je le prehitro potekel čas in po 8. uri vrnila so se vsa društva v čitalnico, kjer je bila v prenapolnjenih prostorih prosta zabava.

Društvu „Slavec“, posebno pa njegovemu predsedniku gosp. Sakserju, gre vsa hvala, da so slavnost tako fino priredili, da se je vse tako točno in precizno vršilo. Prelepi uspeh društvene slavnosti bodi vsem plačilo za obili trud in je spodbujaj, da tudi v bodoče jednako goreče in uspešno postopajo.

Naposled nam je konstatovati, da pri vsej slavnosti, kljub ogromnemu natečaju občinstva ni bilo niti najmanjšega nereda, dasi ni bilo videti niti oborožene sile. Občinstvo samo skrbelo je za uzoren red in pokazalo se je vnovič, da narodnim veselicam in slavnostim ni treba, da bi se vršile „v senci bajonetov“.

Domače stvari.

(Osobne vesti.) Finančni tajnik dr. Aleksander knez Poninski imenovan je finančnim svetnikom v območju finančnega ravnateljstva v Trstu. — Uradni sluga pri okrajni sodnji v Podkloštru, Jurij Dieda, dobil je povodom svojega umirovljenja srebrni zaslužni križec. — Gospodičina Ernestina Razlag imenovana je učiteljico na dekliški šoli v Brežicah, Marija Turk podučiteljico v

polnim največjega straha, Sabija pa je svoje delo odloživši Henrika groze srepo gledala.

Henrik je odgovoril obraz z jedno roko pokrivši in Mabeli izročivši časniki, v katerem jej je s prstom pokazal sledeče poročilo:

„Z žalovanjem smo izvedeli, da je čislani somesčan Aleksander Leroy tudi med žrtvami te velike nezgode. Gospod Ivan Vaughan, dobro poznani in močno spoštovani kupec našega mesta, bil je tudi s tem vlakom ter je o trenutku nesreče sedel tik zeta Leroya; ta je bil hipoma ubit, oni pa se je z božjo previdnostjo otel z nekaterimi neznatnimi ranami.“

Mabel je hlastoma pogledala to poročilo; prečitavši delno potrdilo svoje bojazni, zakričala je ter časniki teti Sabiji izročila. Nenadni strah je baje vsem jezike zavezal in resne misli so jih obhajale.

V Mabelinem srci družila se je goreča zahvala za rešitev nje očeta s trepetom in žalostjo zaradi nenadne smrti gospoda Leroya; vkljub hladnosrčni nečimernosti in lehkomišelnosti svoje sestre trepetala je misleč, kako težak udar jo pričakuje, če je ni že udaril. Morebiti je Henrik isto mislil, kajti naposled je pretrgal molčanje, hipoma vprašavši: „Mabel, kje pa je Ludvika?“

Poljčanah, Karolina Potočnik podučiteljico na dekliški šoli v Brežicah.

— (Na gimnaziji Ljubljanski) dela zrelostni izpit 49 dijakov, izmed katerih se jih je 24 oglasilo za bogoslovje.

— (Vojaška godba) domačega pešpolka svira jutri zvečer ob 7. uri pod Tivoli.

— („Popotnik.“) List za šolo in dom ima v 13. številki nastopno vsebino: Poziv slavnim učiteljskim društvom na Slovenskem. — Nekaj o pripravi. Spisal Ivan Bano. — O gluhozemih. — „Rožici.“ Praktična obravnava te pesni št. 93, II. berilo. — Književna poročila. — Dopisi. — Novice in razne stvari. Posebno znamenit zdi se nam poziv slov. učiteljskim društvom glede „organizovane knjižnice za slovensko mladino.“ Po načrtu Legovem in Šmariško-Rogaškega učiteljskega društva naj bi, ker ni možno niti koristno ustvarjati novega društva, društvo x na Slovenskem preosnovalo svoja pravila in delovanje na toliko, da bode izdaval po načinu družbe sv. Mohorja v letnem — a ne v mesečnih ali morda nedoločenih obdobjih — po 5—6 knjig, istega obsega za mladino s sodelovanjem celokupnega učiteljskega društva na Slovenskem. Predlog, ta je velicega pomena, zato je bilo bi umestno, da bi se vse učiteljske rečenice pozivu odzvalo.

— (Letno poročilo gimnazije Ljubljanske) ima na prvem mestu za zgodovino slovenskega jezika prezanimiv članek: „Slovenščina na Ljubljanskem liceju,“ katerega je po listinah shranjenih v gimnazijskem arhivu spisal gosp. profesor M. Pletteršnik. Na drugem mestu pa so opomnje k Platonovi apologiji. Izmed šolskih vestij posnamemo, da je na gimnaziji Ljubljanski v preteklem šolskem letu obligatne predmete poučevalo 32 profesorjev in suplentov, neobligatne predmete pa 8. Dijakov bilo je koncem leta 779, od katerih jih je 175 iz Ljubljane, 511 s Kranjskega sploh, 5 s Koroškega, 20 s Primorskega, 37 s Štajerskega, 28 iz drugih avstrogerskih kronovin, 3 iz inozemstva. Po narodnosti bilo je 635 Slovencev, 139 Nemcev, 4 Italijani, 2 Hrvati. Z odliko dovršilo je šolsko leto 96 dijakov, 521 dobilo je prvi red, 98 dovoljen je ponavljalni izpit. Šolnine plačali so dijaki 14250 gld., štipendije v znesku 11505 gld. 19 kr. uživalo je 129 dijakov. — Podporna zaloga narastla je na 7925 gld. v obligacijah, 23 gld. 81 kr. v gotovini.

— (Cesarice Elizabete otroška bolnica) imela je izredni občni zbor. Načelnik dr. Bock pravi, da ta leta 1865 ustanovljena bolnica sedaj več ne zadostuje in je upravni odbor sklenil sezidati novo otroško bolnico. V imenu upravnega odbora poprime besedo dr. Suppan rekoč, da se je sklenilo sezidati novo poslopje, in sicer v proslavo 40-letnice presvetlega cesarja, kot trajen spomenik. Po proračunu stavbene družbe kranjske stalo bode poslopje 25 000 gld. Toliko ima društvo prihranjenega, a potem bi bilo čisto brez novcev, torej bode treba poprositi mestni in deželni zbor, kranjsko branilnico itd. Dr. Schuster razklada potem na široko, kako bode novo Elizabetišče, da bode ustrezalo vsem zahtevam higijene. Nasvet upravnega odbora, da se zida nova bolnica, jednoglasno obvelja. Kot nov zdravniški vodja imenuje se dr. Schuster

„Tega ne vem,“ odvrnila je Mabel; „pa rada bi vedela, da bi k njej šla.“

„Kaj ni v Newportu?“

„Ne, tam ni. Oni dan po plesu je hotela oditi ter je nameravala ali Earlove v Westpointu obiskati ali pa z gospo Vanekarjevo v Ert Maj potovati. Prav nedoločeno je še bilo, ko je zadnjikrat pisala.“

„Ti počakaš tukaj, dokler ne dobodeš od nje poročila,“ rekel je Henrik. „Jaz pa precej — zdi se mi to najboljše — odpotujem k očetu.“

„Da, Henrik, stori tako!“ odvrnila je Mabel brzo. „Oče je morebiti hujše ranjen, nego mi mislimo. Vsekakor te bode treboval. Oh, kako rada bi, da bi poizvedeli kaj natančnejšega ter bili njegove rešitve popolnoma zagotovljeni.“

Ta trenotek je prišla gospa Ridgwayeva; na vseh obrazih zapazivši nenavadno razburjenost zaklicala je z navadno jej silovitostjo: „No, kaj pa je? Sabija, zakaj pa tako debelo gledaš?“

Sabija jej je sporočila žalostno novico.

„Pri mojej veri!“ kričala je, „brat Ivan se je komaj rešil. In ta potepinka Ludvika je tedaj vdova? No, tega še ni izvedela. Ta udarec jej pač polomi perote.“

(Dalje prih.)

mesto odstopivšega dr. Kovača, kateremu se je za 22letno vodstvo izrekla zahvala in katerega zbor imenuje častnim članom.

— (Iz mestnega zbora Ljubljanskega.) Včerajšnja seja bila je jako številno obiskana, bilo je navzočih 27 odbornikov. Predsedoval je gosp. župan Grasselli in imenoval overovateljskega zapisnika odbornika Ničman in Tomka. Deželna vlada doposlala je več izvodov pravil društva „Rudečega križa“, priporočajoč to dobrodelno društvo tudi podpori mestne občine. Župan nadalje naznanja, da je v zmislu sklepa mestnega zbora se kupila Jalenova hiša za 24.000 gld., da se je pogodba danes s pritrjenjem c. kr. deželnega sodišča in dedičev pravoveljavno sklenila, ter kupnina izplačala. Se z odobravanjem na znanje vzame. — Odbornik dr. Mosche poroča v imenu personalnega odseka, o dopisu Dunajskega županstva, glede peticijona na državni zbor o načrtu zakona za napravo lokalnih in cestnih železnic. Poročevalec pravi, da se mesto Ljubljansko sicer radovoljno pridruži korakom Dunajske mestne občine, da pa se ne bode s posebnim odposlanstvom udeležilo nameravanih obravnav, naj se torej Dunajskemu županstvu v tem zmislu poroča. Obvelja brez razgovora. Dr. Mosche poroča v imenu finančnega odseka, a prošnji za sirotinski penzijo in konduktni kvartal sinu bivšega policijskega stražnika Konrada Trčka. Nasvetuje, da se dovoli, do 20 leta letni penzijo 66 gld. 66 kr. in konduktni kvartal v znesku 100 gld. Vsprejeto brez razgovora. — V imenu finančnega odseka poroča gosp. podžupan Vaso Petričič o skontiranju mestnih blagajnic dne 7. maja t. l. Našlo se je vse v popolnem redu. Se vzame na znanje. — V imenu finančnega odseka poroča dr. Tavčar o nakupu Magistrove njive na Poljanah. Poročevalec pravi, da je finančni odsek uvažal, da je kupnina seženj po 1 gld. ugodna, ker mesto potrebuje ta prostor za dobavo šute za desni breg Ljubljanice. Nasvetuje da se sklene kupna pogodba za 1700 gld., kar brez debate soglasno obvelja. — Dr. Tavčar poroča v imenu finančnega odseka o prodaji 400 sežnjeve bivše Magistrove njive Janezu Črnetu za gradnjo nove hiše in nasvetuje, naj se odloži za zdaj prodaja tega prostora, da magistrat poizve, se li ne bodo pri kopanju šute napravile valine. O tem ima magistrat poročati do jeseni finančnemu odseku. Zbor pritrdi. — Mestni odbornik Potočnik poroča v imenu stavbinskega odseka o ponovljeni prošnji kranjske stavbinske družbe glede stavbinske črte na Vrtačah ter nasvetuje: Mestni zbor umakne svoj sklep z dne 3. marca t. l. in dovoli zgradnjo projektiranih hiš na Vrtačah po črti, katera veže vogal „jahalnice“ z voglom Korzikove ograje. Predlog se vsprejme. — Mestni odbornik Gogala poroča v imenu policijskega odseka o mestnega konjača Joras-a prošnji, da se z njim sklene nova pogodba in se mu plača zviša. Poročevalec osvetljuje dosedanja pogodbo z Jorasom in zakonito mu določene pristojbine za lov psov ter z ozirom na vse tu v policijskega odseka imenu nasvetuje, da se ponovi z Jorasom pogodba na deset let in se mu določi 400 gld. na leto. Ako bi pa pogodbo ne vsprejel, dobival bode zakonito določene pristojbine. — Dr. Vošnjak se čudi, da je konjač prej dobil toliko za odvažanje ikrastih prašičev, zdaj pa prav nič. Trebalo bi mestne živinozdravnike v klavnici vprašati, ali je ta bolezen zdaj popolnem izginila? Dr. vitez Bleiweis-Trsteniški pravi, da se po naredbi ministerstva sme uživati tudi ikrastih prašičev meso. Govornik misli, da bi zadostovalo, ker že dlje časa ni noben pes stekel, da bi konjač le dvakrat na teden lovil. — Dr. Tavčar je proti povišanji plače in predlaga: naj se konjaču plača samo zakonite takse, pse pa naj lovi le dvakrat na teden. — Dr. Vošnjak pravi, da po njegovem mnenju vender ne gre ikrastih prašičev ravno tako prodajati, kakor zdrave. — Odbornik Gogala opomni, da so imeli mesarji prej neko blagajnico, iz katere so dobivali plačo za ikraste prašiče, nekako zavarovalnico mej seboj. A blagajnica se je posušila, z njo pa so tudi ikrasti prašiči ponehali. Sicer se pa meso ikrastih prašičev dobro precre in potem uživa. Pri glasovanju se odkloni predlog dr. Tavčarja in vsprejme nasvet policijskega odseka. — Mestni odbornik Toma Zupan poroča v imenu šolskega odseka o letnem izvešči c. kr. okrajnega šolskega nadzornika za Ljubljansko mesto o mestnih ljudskih šolah 1885/6. leta in nasvetuje, da je mestni zbor vzame na znanje. Potem se javna seja sklene.

— (Razpisana) je služba 2. učitelja na trirazrednici v Dragatuši. Plača 450 gld. in stanovanje. Dalje služba 3. učitelja na trirazrednici v Semiču. Plača 400 gld. Prošnje do 10. avgusta.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Varna 13. julija. Izvestje Reuterjevo: Oficijalno se javlja, da je Porta regentstvu bolgarskemu izrekla zahvalo za Koburžana izvolitev ter izrekla nado, da bodo velevlasti volitev odobrile. Porta odpošlje danes velevlastim okrožnico glede volitve.

Trnovo 13. julija. Došla veliko brzojavnih čestitk regentom in poslancem. Novo ministerstvo napravilo po deželi najboljši utis.

London 13. julija. Wolff se bode v petek v avdijenciji od sultana poslovil.

Dunaj 12. julija. Cesarjevič vrnil se je danes opoludne s potovanja po Galiciji v Laxenburg.

Praga 12. julija. Umirovljeni generalni major in bivši državni poslanec Samer umrl v blaznici, kjer je bil dve leti.

Beligrad 12. julija. Kraljica s kraljevičem danes opoludne semkaj dospela. Na nabrežji pozdravili so jo kralj, ministri in diplomati. — Vesti o ministerski krizi popolnem izmišljene.

Pariz 12. julija. Zbornica odklonila jednoglasno ostavko Floquet-a in ga prosila, naj svoje funkcije nadaljuje. — Glede načrtov za nove polke konjice in za organizacijo pehote pripoznala se je nujnost in se bode v teh načrtih jutri posvetovalo.

Rim 12. julija. S Sardinje naznanja se več slučajev kolere. — Zaloga smodnika v Tauludi (Massana) se je preteklo noč razletela v zrak. Sedem vojakov mrtvih, 15 teško, veliko lahko ranjenih.

Razne vesti.

* (Kolera.) Najnovejše vesti iz Sicilije so jako vznemirljive. Iz Catanije prebivalstvo beži. Zadnje dni je ondu 200 oseb za kolero zbolelo, od katerih jih je 70 % umrlo. Posebno hudo razsaja kolera mej vojaštvom, katero je mesto ostavilo, ter biva izven mesta v šotorih. Železnični promet s Catanijo ustavljen. V Mesini 2, v Palermi 8 slučajev kolere.

VABILO.

Letošnji

OBČNI ZBOR

društva „Zveze slovenskih posojilnic“

se bo vršil

dne 16. t. m. (soboto) ob treh popoldne

v uradnici Mariborske posojilnice

v Mariboru.

DNEVNI RED:

- I. Poročilo predsednika o delovanju društva v letu 1886.
- II. Poročilo o društvenem računu za leto 1886.
- III. Sprememba pravil.
- IV. Razni nasveti.
- V. Volitev novega odbora.

Celje, dne 1. julija 1887.

Mihael Vošnjak,
predsednik.

OPAZKA. K občenemu zboru pošlje vsaka posojilnica jednega zastopnika; udeleževati se pa sme zborovanja tudi vsak zadružnik v zvezi stojećih posojilnic (§ 11. društ. pravil).

Javna zahvala.

Silni požar, ki je v noči od 8. na 9. julija t. l. 31 hišnih števil in okoli 60 objektov upepelil, veliko poljskih pridelkov in orodij, hišne oprave, obleke itd. uničil, ki je s tako rapidnostjo razširjeval se, da je bilo tukajšnjemu prebivalstvu nemogoče, omejiti in ustaviti ga — grozil je vso Ribnico uničiti. V tej strašni stiski prihiteli so nam na pomoč z brizgalnicami in z drugim gasilnim orodjem: prostovoljna požarna bramba iz Dolenje vasi z njenim načelnikom g. Ignacijem Merherjem, vrli gasilci iz Sodražice in iz Zamosteca z županom g. J. Drobničem in deželnim poslancem P. Pačičem na čelu, mnogo požrtvovalnih vaščanov iz vseh bližnjih in daljnih vasi, in drugi dan, ko je prostovoljna požarna bramba v Kočevji o naši ne-

sreči zvedela in je naše prebivalstvo že popolnem utrujeno bilo, tudi ta.

Z združenimi močmi postavili so se s tako požrtvovalnostjo in s takim občudovalnim pogumom ognju v bran, da so ga po dvehurnem prizadevanju lokalizovali in po vsenočnem trudu nevarnost odstranili. Pri tej priliki, kakor pri poznejem gasenju tlečih pogorelih stavbenih objektov, odlikovali sta se obe požarni brambi, kakor tudi vsi gasilci iz Sodražice, Zamosteca in iz vseh vasi s svojim pravilnim, neumornim in požrtvovalnim delovanjem; posebna hvala pa gre g. Ig. Merherji in prostovoljni požarni brambi iz Dolenje vasi, koja je v zadnjem trenutku na dveh najnevarnejših mestih z nadčloveškimi silami največjo nevarnost odstranila. Podpisano županstvo stori le svojo dolžnost kot skromen izraz hvalečnosti, da se vsem imenovanim gasilcem javno najtopleje zahvaljuje.

Županstvo v Ribnici.

dne 12. julija 1887.

Janez Zobec, župan.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji (192—79)

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Fujci:

12. julija.

Pri stani: Goetz iz Mainca — Waldhausen iz Thüringena. — Zamiš iz Podmoklega. — Rosenfeld, Jakobovitz, Brody, Kohn, Benedik z Dunaja. — Grof Barbo iz Ogerskega. — Seemann iz Spitala. — Pfeffel iz Tržiča. — Mrak iz Železnikov. — pl. Sandrinetti, pl. Konlei, Neverly iz Trsta.

Pri Malici: Wendekind, Glück, Blau, Schadek, Schmid, Engel, Löso z Dunaja. — Purkart iz Kavalešča. — Lininger z Dola. — Nimuš iz Novega mesta. — Homann iz Radovljice. — Barvič iz Moravé. — Pokorn, Loser, Hofbauer iz Trsta. — Abele iz Pulja.

Pri bavarskem dvoru: Wachtl iz Gradca. — Rom iz Kočevja.

Pri južnem koledvoru: pl. Rudy iz Penzinga. — Heger iz Gradca. — Kumar iz Radgone. — Hanhart iz Tržiča. — Pavlinovič z Reke. — Oblak iz Pulja.

Pri Virantu: Basquar iz Žužemberka. — Bele iz Ribnice.

Tržne cene v Ljubljani

dne 9. julija t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	715	Špeh povojen, kgr.	64
Rež,	455	Surovo maslo,	90
Ječmen,	325	Jajce, jedno,	15
Oves,	292	Mleko, liter,	8
Ajda,	422	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	422	Telečje	50
Koruz,	520	Svinjsko	60
Krompir,	—	Koštrunovo	36
Leča,	12	Pišanec	45
Grah,	12	Golob	18
Fizol,	11	Seno, 100 kilo	160
Maslo,	1	Slama,	205
Mast,	66	Drva trda, 4 metr.	620
Speh frišen,	60	„ mehka, „	4

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
12. julija	7. zjutraj	737.20 mm.	22.6° C	sl. zah.	jas.	37.5 mm.
	2. pop.	735.82 mm.	28.4° C	sl. vzh.	jas.	dežja.
	9. zvečer	738.36 mm.	19.0° C	sl. zah.	dež.	dežja.

Srednja temperatura 23.3°, za 4.3° nad normalom.

Dunajska borza

dne 13. julija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	81.20	81.25
Srebrna renta	82.80	82.90
Zlata renta	113.30	113.25
5% marcna renta	96.55	97.55
Akcije narodne banke	8.8	8.89
Kreditne akcije	279	279.30
London	126.75	126.70
Srebro	—	—
Napol.	10.04 1/2	10.04
C kr. cekini	5.97	5.97
Nemške marke	62.22 1/2	62.22 1/2

VIZITNICE

priporoča

NARODNA TISKARNA

v Ljubljani.

BRATA EBERL

prodajata najboljše in najcenejše

oljnate barve, lake in firneže

lastnega izdelka, na debelo in drobno, nadalje

prstene in kemične barve in čopiče ter vse v njihino stroko spadajoče blago. (87—120)

LJUBLJANA.

Za franciškansko cerkevijo, v hiši gosпода J. Vilhar-ja hiš. št. 4. LJUBLJANA.

4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	123 gld.	75 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	163	—
Ogerska zlata renta 4%	—	100	55
Ogerska papirna renta 5%	—	87	35
5% štajerske zemljišč. edvez. oblig.	—	105	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	118	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	125	75
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	25	—
Kreditne srečke	100 gld.	177	—
Rudolfove srečke	10	20	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	102	—
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	227	25

Vsprejme se ženska,

stara od 18 do 28 let, popolnem zmožna slovenskega jezika v branji in pisavi, posebno v računanju in vešča v šivanju belega perila, v prodajalnicu z mešanim blagom na deželi. — Ponudbe z naslovom „H. G. poste restante Vipava“.

(507—1)

Dober postransk zaslužek.

Agenti za zavarovanje za življenje in proti ognju za mesta, trge in večje župnijske kraje vsprejme dobra in jako priljubljena avstrijska društva. Pri primerno uspešnem delovanju stalne plače. — Pisemna vprašanja pod „L. N. 1867“ poslati temu listu. (70—48)

Zobozdravnika Paichel-a

ustni in zobni preparati.

(Ustnovodna, esenca in zobni prašek.)

Izvrstna sredstva za čiščenje in ohranjenje zob, zabanijo, da se ne dela zobni kamen, osvežijo usta in odpravijo smrdečo sapo.

Posebno utrjujejo otle zobe, ustavljajo krvavenje dlesna, zabranjujejo trohnenje zob in če se stalno rabijo, odpravijo vsake zobne bolezni. Cena steklenici zobnovodne esence 1 gl., skateličel zobnega praška 60 kr. (238—28)

Dobiva se v ordinacijskem prostoru pri Hradeckega mostu v Köhlerjevi hiši I. nadstropje, pri lekarji Svobodni in trgovci Maringer-ji.

V „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani

prodajajo se

Jurčičevi zbrani spisi

po znižani cenl.

1. zvezek: Deseti brat. Roman.
2. zvezek: I. Jurij Kozjak, slovenski janičar. Povest iz 15. stoletja domače zgodovine. — II. Spomini na deda. Pravljice in povesti iz slovenskega naroda. — III. Jesensko noč mej slovenskimi polharji. Črtice iz življenja našega naroda. — IV. Spomini starega Slovence ali črtice iz mojega življenja.
3. zvezek: I. Domen. Povest. — II. Jurij Kobila. Izvirna povest iz časov lutrovske reformacije. — III. Dva prijatelja. — IV. Vrbani Smukova ženitev. Humoriistična povest iz narodnega življenja. — V. Golida. Povest po resnični dogodbi. — VI. Kozlovski sodba v Višnji Gori. Lepa povest iz stare zgodovine.
4. zvezek: I. Tihotapec. Povest iz domačega življenja kranjskih Slovencev. — II. Grad Rojine. Povest za slovensko ljudstvo. — III. Klošterski žolnir. Izvirna povest iz 18. stoletja. — IV. Dva brata. Resnična povest.
5. zvezek: I. Hei mestnega sodnika. Izvirna zgodovinska povest iz 15. stoletja. — II. Nemški valpet. Povest. — III. Sin kmetskega cesarja. Povest iz 16. stoletja. — IV. Lipe. Povest. — V. Pipa tobaka. Povest. — VI. V vojni krajini. Povest. I. Sosedov sin. — II. Moč in pravica. — III. Telečja pečenka. Obraz iz našega mestnega življenja. — IV. Bojim se te. Zgodovinska povest. — V. Ponarejeni bankovci. Povest iz domačega življenja. — VI. Kako je Kotarjev Peter pokoro delal, ker je krompir kradel. — VII. Črta iz življenja volitičnega agitatorja.

Zvezek po 60 kr.,

eleg. vezan po 1 gld.

Pri vnanjih naroči-

lih velja pošttnina

za posamični neve-

zani zvezek 5 kr.,

za vezani 10 kr.

Dijaki

dobivajo Jurčičeve

„Zbrane spise“ po

50 kr. izvod, ako

si naroče skupno

najmanj deset iz-

vodov. (79—30)

„NARODNI TISKARNI“

v Ljubljani,

Kongresni trg.

Gledališka stolba.

